και επομένως αποτελεί παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

2. Για να θεωρηθεί μία παράβαση των κανόνων της Συνθήκης που αφορούν τον ανταγωνισμό ως οφειλόμενη σε εσκεμμένη ενέργεια, δεν απαιτείται να είχε η επιχείρηση επίγνωση του ότι παραβαίνει απαγόρευση που θεσπίζουν οι κανόνες αυτοί· αρκεί ότι η επιχείρηση αυτή δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η επίμαχη συμπεριφορά της είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού (βλέπε την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1989, Belasco κατά Επιτροπής, 246/86, Συλλογή 1989, σ. 2117).

3. Το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού αριθ. 17 δεν περιλαμβάνει εδαφικό όριο όσον αφορά τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησαν οι επιχειρήσεις που προσέβαλαν τους κανόνες ανταγωνισμού και που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που μπορεί να τους επιβληθεί, οπότε η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεωθεί να λάβει υπόψη μόνον το μέγεθος του συνολικού κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην αγορά όπου σημειώθηκε η παράβαση.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Ο γενικός εισαγγελέας Walter Van Gerven ανέπτυξε τις προτάσεις του την 1η Ιουνίου 1989 *. Πρότεινε να απορριφθεί η προσφυγή και να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ολλανδική.